

Rejsebrev 1 - 2014

For første gang fløj vi med KLM, og det var en god oplevelse. Kun eet skift. I Amsterdam. Og så lige en optankning i Singapore. Da vi var kommet op i flyet i Kastrup, blev det meddelt, at der ville blive ca. en halv times forsinkelse, fordi flyvingerne skulle renses for sne inden afgang. Vi var enige om, at det var i rette tid vi kom væk. Ca et døgn efter sad vi på vores hotel på Bali. Lettede over, at alt var gået godt - og noget udmattede!

Vi blev 4 dage i en lille fredelig badeby nær ved lufthavnen. Slappede af, badede, vænnede os til varmen - og så kørte vi til en lille by et par timers kørsel derfra for at besøge Yohanes.

Som nogle af jer ved, er Michael og jeg engageret i kirken derhjemme, og her på Bali har vi megen kontakt med en protestantisk kirke. Denne kirke driver 7 børnehjem hernede, og vi har kontakt til nogle af dem. Mit første rejsebrev vil handle om dette. Altså vi besøgte pastor Yohanes, som vi har kendt i mange år. Hans livshistorie er kort denne: Hans far døde, da han var ganske lille, og Yohanes voksede op hos sin bedstefar, der boede i et meget fattigt område af Bali og var kristen. Da Yohanes var 7-8 år, døde hans bedstefar, og Yohanes kom på et af de 7 protestantiske børnehjem. -Disse børnehjem sætter meget ind på uddannelse for børnene. Yohanes var meget velbegavet, fik studentereksamen, kom på universitetet, læste teologi og blev præst. Herefter vendte han tilbage til børnehjemmet og var i 10 år en højtelsket leder der. - Det var her, vi lærte ham at kende. Han er nu stoppet som leder af børnehjemmet og er præst i 2 kirker Den ene ligger i et bjergområde. Man kan komme dertil på motorcykel. Yohanes har inviteret os. Efter sigende kører man til en sø, og derfra en halv times tid på motorcykel op ad bjerget. Der er ingen vej, så man snor sig op mellem store sten. Yohanes viste os blå mærker og sår på sine ben efter et par småstyrt. Jeg har meddelt Yohanes, at han ikke skal regne med mig til sådan en tur. Morten og Michael var mindre afvisende, så nu må vi se. Den lille bjergby har en kristen menighed og en lille kirke. De mindre børn i byen går i skole der, men de større børn har 6 km til fods for at komme i skole og det betyder, at mange børn ikke får nogen skoleuddannelse. Med en motorcykel kan

mændene komme på arbejde, børnene i skole osv. Men de dårlige vejforhold gør, at motorcyklerne punkterer og beskadiges, så Yohanes har arbejdet på at få etableret et primitivt værksted i landsbyen. Sorgenfri Kirke lavede lige før vi rejste en indsamling til Yohanes' projekt, og der kom over 5000 kr. ind. Det er en enorm sum hernede. 10.000.000 rupies! UPPS! Nu fik jeg en sms fra Yohanes. Han spørger hvornår vi vil med op til landsbyen. Vi får se. Jeg kunne godt nøjes med fotos deroppe fra!

Og så har vi været 4 dage på et af børnehjemmene. Det ligger på Vest-Bali i et utrolig smukt og frodigt område, hvor der af en eller anden grund ikke kommer nogen turister. Området blev i 1940 givet som gave til den protestantiske kirke af en balinesisk fyrste. Der skete ofte det, at den balinesiske overklasse under Hollands styre henede kom til Holland for uddannelse, og det medførte også ofte, at de blev påvirket af kristendommen. Når de kom hjem, var det givet at de var hinduer, men ofte var de meget velvillige og gavmilde mod de kristne. Vi boede 4 dage på børnehjemmet der - har været der flere gange før, og det er altid en dejlig oplevelse. Der er 100 børn fra 7.klasse og op. Børnene har alle en tung bagage. Død, fattigdom, sygdom, splittede familier. Og hvad møder man så. Venlige, åbne, imødekommende børn, der gerne vil prøve deres engelsk, og gerne vil høre om det sted vi kommer fra. Som dansker er det svært at forstå, hvordan det kan lade sig gøre, at 100 teenagebørn hver aften samles i en åben aula og læser lektier, uden at der er råb og ballade. Vi hjalp lidt med engelsk-lektierne, og udover os var der een voksen, som ikke en eneste gang behøvede at hæve stemmen.

Børnene opdrages til at turde stå frem. På skift er der et barn, der før hvert måltid går op foran de andre og beder borbøn, samt bestemmer, hvilken sang, der skal synges. Der er 5 grupper til forskellige arbejdsopgaver. Hver mandag skiftes gruppe. Dække bord/rydde af - vaske op - forberede måltider - passe grisene - holde området rent og pænt. Alt dette finder sted uden nogen indblanding fra de voksne, og det fungerer. Vi fik at vide, at grupperne hver måned laver en evaluering. De voksne er ikke med til dette, men, fik vi at vide, det er ikke dårligt, hvis man kan snige sig til at lytte lidt med.

Slut for i dag. Hav det godt alle sammen

Michael og Birgit